

Liturgie zondagmorgen 8 september 2024,

Nieuwe Kerk 10.00 uur

Voorganger: Prof. Dr. A. de Reuver (Waddinxveen)

Wijkgemeente: Maranatha

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Psalm 66 vers 4 en vers 6

Vers 4

Looft, looft den HEER der legerscharen,
O volken, heft een lofzang aan;
Hij wil ons in het leven sparen,
Ons hoeden op de steilste paân,
Voor wank'len onzen voet bevrijden.
Gij hebt ons voor een tijd bedroefd,
En ons gelouterd door het lijden,
Gelijk het zilver wordt beproefd.

Vers 6

Door 's Hoogsten arm 't geweld onttogen,
Zal ik, genoopt tot dankbaarheid,
Verschijnen voor Zijn heilig' ogen
Met offers, aan Hem toegezeid.
Ik zal, nu ik mag ademhalen,
Na zoveel bangen tegenspoed,
Al mijn geloften U betalen,
U, Die in nood mij hebt behoed.

Wet des Heeren

Zingen: Psalm 32 vers 3 en vers 4

Vers 3

'k Bekend', o HEER, aan U oprecht mijn zonden;
'k Verborg geen kwaad, dat in mij werd gevonden;
Maar ik beled na ernstig overleg,
Mijn boze daân; Gij naamt die gunstig weg.

Dies zal tot U een ieder van de vromen,
In vindenstijd, met ootmoed smekend, komen;
Een zee van ramp moog' met haar golven slaan,
Hoe hoog zij ga, zij raakt hem zelfs niet aan.

Vers 4

Gij zijt mij, HEER, ter schuilplaats in gevaren;
Gij zult mij voor benauwdheid trouw bewaren;
G' Omringt me, daar Gij mij in ruimte stelt,
Met blij gezang, dat mijn verlossing meldt.
Mijn leer zal u, o mens, naar 't recht doen hand'len,
En wijzen u den weg dien gij zult wand'len;
Ik zal u trouw verzellen met mijn raad,
Terwijl mijn oog op u gevestigd staat.

Gebed voor de bediening van het Woord en om de verlichting door de Heilige Geest

Schriftlezing-Genesis 32

Jakob is bevreesd voor Ezau

- 1 Ook Jakob ging zijns weegs en engelen van God ontmoetten hem.
- 2 Toen hij hen zag, zei Jakob: Dit is een leger van God! Daarom gaf hij die plaats de naam Mahanaïm.
- 3 En Jakob stuurde boden voor zich uit naar zijn broer Ezau, naar het land Seïr, het gebied van Edom.
- 4 Hij gebod hun: Dit moet u zeggen tegen mijn heer, tegen Ezau: Dit zegt uw dienaar Jakob: Ik heb als vreemdeling bij Laban gewoond en heb mij daar tot nu toe opgehouden.
- 5 Ik heb runderen, ezels, kleinvee, slaven en slavinnen, en ik heb *iemand* gestuurd om *dit* aan mijn heer te vertellen, opdat ik genade in uw ogen vind.
- 6 De boden kwamen terug bij Jakob en zeiden: Wij zijn bij uw broer, bij Ezau, aangekomen, en nu komt hij u tegemoet, met vierhonderd man bij zich.
- 7 Toen werd Jakob erg bevreesd en het benauwde hem. Hij verdeelde de

mensen die bij hem waren, het kleinvee, de runderen en de kamelen in twee kampen,

8 want hij zei: Als Ezau bij het ene kamp aankomt en het verslaat, dan kan het overgebleven kamp ontkomen.

9 Verder zei Jakob: God van mijn vader Abraham, en God van mijn vader Izak, HEERE, Die tegen mij gezegd heeft: Keer terug naar uw land en uw familiekring, en Ik zal u weldoen –

10 ik ben te onbeduidend voor al de blijken van goedertierenheid en al de trouw die U Uw dienaar bewezen hebt. Immers, *slechts* met mijn staf ben ik de Jordaan hier overgestoken en nu ben ik tot twee kampen uitgegroeid!

11 Red mij toch uit de hand van mijn broer, uit de hand van Ezau; want ik ben bevreesd voor hem; anders zal hij komen en mij *en* de moeders *samen* met hun kinderen neerslaan!

12 U hebt immers gezegd: Ik zal u zéker weldoen en Ik zal uw nageslacht maken als het zand van de zee, dat vanwege de menigte niet geteld kan worden!

13 Hij overnachtte daar die nacht; en hij nam *een deel* van wat in zijn bezit gekomen was als geschenk voor zijn broer Ezau:

14 tweehonderd geiten en twintig bokken, tweehonderd ooien en twintig rammen,

15 dertig zogende kamelen met hun veulens, veertig koeien en tien stieren, twintig ezalinnen en tien ezels.

16 Vervolgens gaf hij ze in de hand van zijn dienaren, elke kudde apart; en hij zei tegen zijn dienaren: Steek *de beek* over, voor mij uit, en houd afstand tussen de kudden.

17 En hij gebod de eerste: Als mijn broer Ezau u tegenkomt en u vraagt: Van wie bent u? En waar gaat u heen? En van wie is deze *kudde* die *u* voor u uit *drijft*?

18 dan moet u zeggen: Dat is een geschenk van uw dienaar Jakob, gestuurd aan mijn heer Ezau; zie, hijzelf komt ook achter ons aan!

19 En hij gebod ook de tweede, de derde en allen die achter de kudden liepen: U moet op dezelfde manier tot Ezau spreken zodra u hem aantreft.

20 En u moet ook zeggen: Zie, uw dienaar Jakob *komt* achter ons aan! Want hij zei: Ik zal hem gunstig stemmen met dit geschenk, dat vóór mij uit gaat; daarna zal ik hem onder ogen komen.

21 Zo stak het geschenk *de beek* over, voor hem uit; hijzelf echter overnachtte die nacht in het kamp.

22 Diezelfde nacht stond hij op, nam zijn twee vrouwen, zijn twee slavinnen en zijn elf kinderen, en stak de doorwaadbare plaats van de Jabbok over.

23 Hij nam hen mee en liet hen de beek oversteken. *Alles* wat hij had, liet hij oversteken.

Pniël

24 Maar Jakob bleef alleen achter, en een Man worstelde met hem, totdat de dageraad aanbrak.

25 En toen *de Man* zag dat Hij hem niet kon overwinnen, raakte Hij zijn heupgewricht aan, zodat het heupgewricht van Jakob ontwricht raakte toen Hij met hem worstelde.

26 En Hij zei: Laat Mij gaan, want de dageraad is aangebroken. Maar hij zei: Ik zal U niet laten gaan, tenzij U mij zegent.

27 En Hij zei tegen hem: Wat is uw naam? En hij antwoordde: Jakob.

28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen.

29 Jakob vroeg daarop: Vertel *mij* toch Uw Naam. En Hij zei: Waarom vraagt u naar Mijn Naam? En Hij zegende hem daar.

30 En Jakob gaf die plaats de naam Pniël. Want, *zei hij*, ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn leven is gered.

31 En de zon ging over hem op, toen hij door Pniël gegaan was; hij ging echter mank aan zijn heup.

32 Daarom eten de Israëlieten tot op deze dag de heupspier niet, die zich boven het heupgewricht bevindt, omdat Hij het heupgewricht van Jakob bij de heupspier had aangeraakt.

Dienst der offeranden

(de eerste twee collecten worden gehouden onder het zingen vóór de preek en de derde tijdens het zingen ná de preek)

Uw gaven worden in deze dienst gevraagd voor:

1. Diaconie
2. Kerk
3. Restauratie Nieuwe Kerk

Zingen: Psalm 30 vers 2, vers 3 en vers 4

Vers 2

Mijn God, Gij hebt mij, op mijn klacht,
Genezen, en mijn smart verzacht;
Gij hebt mijn ziel, door angst beroerd,
Als uit het graf weer opgevoerd;
Gij hebt het leven mij geschonken:
Ik ben niet in den kuil gezonken.

Vers 3

Psalmzingt, Gods gunstgenoten, geeft,
Geeft lof den HEER, die eeuwig leeft;
Zijn vlekkeloze heiligheid
Zij ter gedachtenis verbreed.
Een ogenblik moog' ons doen beven;
Zijn gunst verduurt een eeuwig leven.

Vers 4

Perst eens de bitt're tegenspoed,
Des avonds, het benauwd gemoed
Tot naar gejammer en geklag;
Nauw rijst des morgens vroeg de dag,
Of God verleent, in plaats van lijden,
Weer stof tot juichen en verblijden.

Verkondiging met als preektekst Gen 32 22-32

Zingen Psalm 68 vers 2 (met derde collecte)

Vers 2

Maar 't vrome volk, in U verheugd,
Zal huppelen van zielevreugd,
Daar zij hun wens verkrijgen;
Hun blijdschap zal dan, onbepaald,
Door 't licht, dat van Zijn aanzicht straalt,
Ten hoogsten toppunt stijgen.
Heft Gode blijde psalmen aan;
Verhoogt, verhoogt voor Hem de baan;
Laat al wat leeft Hem eren;
Bereidt den weg, in Hem verblijd,
Die door de vlakke velden rijdt;
Zijn naam is HEER der heren.

Dankgebed en voorbeden

Zingen (staande) Psalm 89 vers 7 en vers 8

Vers 7

Hoe zalig is het volk, dat naar Uw klanken hoort!
Zij wand'len, HEER, in 't licht van 't Godd'lijk aanschijn voort;
Zij zullen in Uw naam zich al den dag verblijden;
Uw goedheid straalt hun toe; Uw macht schraagt hen in 't lijden;
Uw onbezweken trouw zal nooit hun val gedogen,
Maar Uw gerechtigheid hen naar Uw woord verhogen.

Vers 8

Gij toch, Gij zijt hun roem, de kracht van hunne kracht;
Uw vrije gunst alleen wordt d' ere toegebracht;
Wij steken 't hoofd omhoog en zullen d' eerkroon dragen,
Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen;
Want God is ons ten schild in 't strijdperk van dit leven,
En onze Koning is van Israels God gegeven.

Zegen

Uitleidend orgelspel